

Ejendom i en Del af Landet, hvor der gives forholdsvis høje Priser, ansættes forholdsvis højere end en tilsvarende Ejendom i en Del af Landet, hvor Priserne er lavere. Saaledes er det, og herpaa kan der ikke bygges nogen begrundet Kritik af Vurderingerne. Og jeg maa sige — i Modsætning til, hvad jeg nævnte, da der var Tale om Indkomst- og Formueskat —, at her indtager Jylland en smuk Stilling, og det antager jeg kommer af den Trang til at handle, som det ikke er ukendt, at Jyderne har, en Trang, som maaske er mindre udtalt paa Øerne. Det bidrager naturligvis sit til at sætte Priserne noget i Vejret i Jylland. Hvis man undersøger Statistikken, vil det sikkert ogsaa vise sig, at de jydsk Ejendomme staar forholdsvis højere end tilsvarende Ejendomme i andre Dele af Landet. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) ryster paa Hovedet, men jeg tror nok, det er rigtigt, og jeg mener ogsaa, at det er i sin Orden, at de staar højere i Handel og Vandel.

Men, som sagt, det har den allerstørste Betydning at faa vurderet saa godt som muligt. Betydningen af disse Vurderinger kan ikke maales alene efter deres Betydning i Henseende til dette Lovforslag, hvor det drejer sig om en Skat til Staten paa ca. 10 Mill. Kr. Betydningen af disse Vurderinger kan overhovedet ikke maales alene ved den Indtægt, de vil give Staten, men maa maales under Hensyn til hele den Anvendelse, som gøres af disse Vurderinger. Der er først og fremmest Tale om Ejendomsskyld og Jordskyld til Staten, og derefter kommer, som Loven er nu, Ejendomsskyld til Sognekommunerne og Amtskommunerne. Dernæst bruger man Vurderingen som Grundlag for Formuebeskatningen og ogsaa i nogen Grad som Grundlag ved Skønnet over, hvor stor en Indtægt en Ejendom, der bebos eller bruges af Ejeren selv, betyder for ham. Vurderingen bruges som Grundlag for Arveafgift, som Grundlag for Stempelafgift. Man bruger den endvidere omkring i Kommunerne som Grundlag for Fordelingen af Bidrag til private Fællesveje og for Fordelingen af Bidrag ved Anlæg af Kloakker. Jeg tror ikke, der er flere Omraader, hvor Vurderingen bruges, men det er heller ikke saa lidt. Disse Vurderinger har altsaa overordentlig stor Betydning, og jeg mener, at vi udmærket godt kan forsvare at anvende nogle Penge paa, at Vurderingerne bliver saa gode som muligt.

Maa jeg sige i denne Forbindelse, at vi ved jo slet ikke noget om, hvorledes

Regeringen tænker sig Grundskyld og Ejendomsskyld anvendt i den kommunale Beskatning. Vi ved, at Regeringen vil komme med et Forslag om kommunal Beskatning, og det vilde have sin Betydning, om et saadant Lovforslag kunde komme frem, medens Arbejdet med dette Lovforslag staar paa.

Der er tre Hovedgrupper af Ejendomme at vurdere. Der er de egentlige Landejendomme, Byejeendommene og Skovene. Hvad Landejendommene angaar — og det samme gælder Byejeendommene —, har de vurderende Myndigheder den Fordel, at der af og til forekommer Handeler med bebyggede Arealer eller Grunde, og der skabes derved en god Vejledning for Vurderingsmyndighederne med Hensyn til Grundvurdering; og ydermere er med Hensyn til Byejeendomme Vurderingsmyndighederne — hvad jeg allerede har nævnt, den Gang denne Sag var til Behandling her — naaet til ved Beregning paa Grundlag af Værdien af Ejendomme i Byernes Periferi at danne sig en Vejledning om, hvad Grundværdien i Byernes Centrum bør sættes til. Skovene derimod, nøgen Skovjord, forekommer aldrig i Handelen. Inde i en stor By kan en enkelt Byggegrund komme i Handelen uden Bygninger eller med gamle Bygninger, som skal rives ned, saaledes at det, der gives for Grund og Bygninger, i Virkeligheden er Grundprisen; men det forekommer aldrig, at man handler med en Skovgrund, hvorpaa der inger Træer er. Det har sikkert aldrig foreligget og kommer sikkert aldrig til at foreligge. Man kunde naturligvis tænke sig det i det Tilfælde, at en Skov ikke har Fredskovsforpligtelser og kan sælges til Byggegrunde; men saa er det ikke som Skov, det vedkommende Grundstykke skal vurderes. All. Fredskove og Statsskove derimod skal grundvurderes for sig selv, uden at man saaledes som for By- og Landejendommens Vedkommende har en Vejledning i Handlerne med saadanne Arealer. Der maa man, hvis man vil have en bestemt Regel, søge at konstruere sig den.

De, der har med denne Sag at gøre, er uenige om Fremgangsmaaden, og naar jeg fremdrager det her, er det, fordi den Fremgangsmaade, som jeg mener er den rigtige, vil føre til meget større Tal end de Tal for Jordværdien i Skovene, man er kommet til ved den Vurdering, der har fundet Sted pr. 1. Juli 1920. Jeg skal tillade mig at nævne nogle enkelte af dem. De Vurderinger, man har foretaget af Skovjord i Henhold til Bestemmelserne om